

กฎกระทรวง

กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิด
หรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลปูโยะ ตำบลมูโนะ ตำบลป่าเม้มส์
และตำบลสุไหงโภ-ลอก อำเภอสุไหงโภ-ลอก จังหวัดราชบุรี

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
และมาตรา ๙ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕
มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“อาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าน้ำลึกค้าส่ง” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการขายปลีก
หรือขายส่ง หรือทั้งขายปลีกและขายส่ง ซึ่งสินค้าอุปโภคและบริโภคหลายประเภทที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
แต่ไม่หมายความรวมถึงตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และอาคารที่มีกิจกรรมหลักเพื่อใช้
ดำเนินการเพื่อส่งเสริมหรือจำหน่ายสินค้าซึ่งเป็นผลิตผล หรือผลิตภัณฑ์ของชุมชน

“บริเวณที่ ๑” หมายความว่า พื้นที่บริเวณดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ เริ่มต้นจากจุดที่แนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโภ-ลอก กับอำเภอ
สุไหงปาดี จังหวัดราชบุรี บรรจบกับแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโภ-ลอก
กับอำเภอตาดใหญ่ จังหวัดราชบุรี เป็นเส้นเดียวกับแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโภ-ลอก
กับอำเภอตาดใหญ่ จังหวัดราชบุรี ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ บรรจบแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างประเทศไทย
กับประเทศพม่าที่แม่น้ำเมือง

ทิศตะวันออก เป็นเส้นเลียบแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหพันธ์รัฐมาเลเซีย ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ บรรจบแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโก-ลก กับอำเภอแวงจังหวัดราชิวาส

ทิศใต้ เป็นเส้นเลียบแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโก-ลก กับอำเภอแวงจังหวัดราชิวาส ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโก-ลก กับอำเภอสุไหงปาดี จังหวัดราชิวาส

ทิศตะวันตก เป็นเส้นเลียบแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโก-ลก กับอำเภอสุไหงปาดี จังหวัดราชิวาส บรรจบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าคลุ่มน้ำบางนรา แปลงที่ ๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เลียบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าคลุ่มน้ำบางนรา แปลงที่ ๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและทิศเหนือ บรรจบกับแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโก-ลก กับอำเภอสุไหงปาดี และเลียบแนวเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างอำเภอสุไหงโก-ลก กับอำเภอสุไหงปาดี จนบรรจบกับแนวเขตด้านเหนือ

เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๒

“บริเวณที่ ๒” หมายความว่า พื้นที่บริเวณดังต่อไปนี้

๒.๑ ทิศเหนือ เริ่มต้นที่ริมถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากตะวันออก และเป็นเส้นขวางระยะ ๒๐๐ เมตร กับถนนรายทาง ๔ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๗ บรรจบถนนชวนนันท์ ฝากตะวันตก

ทิศตะวันออก เลียบบริมถนนชวนนันท์ ฝากตะวันตก ไปทางทิศใต้ บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๗ ฝากเหนือ

ทิศใต้ เลียบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๗ ฝากเหนือ ถนนรายทาง ๔ ฝากเหนือ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ และเป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ บรรจบถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากตะวันออก

ทิศตะวันตก เลียบบริมถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากตะวันออก ไปทางทิศเหนือ และทิศตะวันออก จนบรรจบกับจุดเริ่มต้น

๒.๒ ทิศเหนือ เริ่มต้นที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ ฝากใต้ ตรงจุดที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ ฝากใต้ บรรจบกับถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ฝากตะวันตก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ เป็นระยะ ๕๐๐ เมตร เลียบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ และถนนประชาวิถัตน์ ไปทางทิศตะวันออก บรรจบถนนรักษ์ชนะอุทิศ ฝากตะวันตก

ทิศตะวันออก เลี้ยบดันนรักษาชนะอุทิศ พากตะวันตก ไปทางทิศใต้ ถึงจุดที่อยู่ต่ำมานะกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ ระยะ ๓๐๐ เมตร

ทิศใต้ เป็นเส้นข่านกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ ระยะ ๓๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตก ถึงจุดที่อยู่ต่ำมานะกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดบรรจบของถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕๖ ระยะ ๕๐๐ เมตร

ทิศตะวันตก เป็นเส้นตั้งฉากไปทางทิศเหนือ บรรจบจุดเริ่มต้น

๒.๓ ทิศเหนือ เริ่มต้นที่จุดที่ถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ พากใต้ บรรจบกับถนนเจริญเขต พากตะวันออก เป็นเส้นเลียบถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ พากใต้ ไปทางทิศตะวันออก บรรจบแนวนานาประเทศ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนเจริญเขต

ทิศตะวันออก เป็นเส้นข่านระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนเจริญเขต ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านคูน้ำสาธารณะโยชน์ จุดนั้นสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ พากตะวันออก

ทิศใต้ จดเส้นเลียบริมถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ พากตะวันออก ไปทางทิศเหนือ จดริมถนนเจริญเขต พากใต้

ทิศตะวันตก เลียบริมถนนเจริญเขต พากใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนบรรจบกับจุดเริ่มต้น

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสถานที่ราชการ สถาบันการศึกษา และศาสนสถาน
ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนในท้องที่ตำบลปูโยะ ตำบลโนนไน ตำบลป่าเสม็ด และตำบลสุไหงโ哥-ลอก อำเภอสุไหงโ哥-ลอก จังหวัดราชวิหาร ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารชนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ภายในบริเวณที่ ๑ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่ง ที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒) ภายในบริเวณที่ ๒ ห้ามบุคคลใดก่อสร้างอาคารดังต่อไปนี้

(ก) อาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกัน เพื่อประกอบกิจการในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังเกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร

(ข) อาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งที่มีพื้นที่ใช้สอยอาคารรวมกันเพื่อประกอบกิจการในอาคารหลังเดียวกันหรือหลายหลังตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เว้นแต่อาคารพาณิชยกรรมประเภทค้าปลีกค้าส่งนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

๑. ที่ดินแปลงที่ตั้งอาคารจะต้องอยู่ติดถนนสาธารณะที่มีช่องทางจราจรไม่น้อยกว่า ๔ ช่องทาง หรือมีขนาดเขตทางไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร และจะต้องบรรจบกับถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางที่เท่ากันหรือมากกว่า
๒. แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องอยู่ห่างจากทางร่วมทางแยกที่เป็นทางบรรจบกันของถนนสาธารณะที่มีขนาดเขตทางตั้งแต่ ๑๔ เมตรขึ้นไป ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร
๓. มีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๖๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร
๔. มีค่าสูงสุดของอัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นของอาคารทุกหลังต่อพื้นที่ที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคารไม่เกิน ๑.๕ ต่อ ๑

๕. มีอัตราส่วนของพื้นที่ว่างที่จัดให้เป็นสวน หรือบริเวณปัลกตันไม้หรือการนันทนาการต่อพื้นที่ของแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐

๖. มีที่ว่างด้านหน้าของอาคาร ห่างจากเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๔๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร
๗. มีที่ว่างด้านข้างและด้านหลังของอาคาร ห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือเขตทางของถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารถึงเขตที่ดินของผู้อื่นหรือริมเขตทางด้านที่ติดกับแปลงที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร

๘. อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๓ เมตร ต้องมีระเบียงห่างจากแนวเขตที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งอาคารศูนย์ราชการหลักของจังหวัดหรืออำเภอ ศาสนสถาน โบราณสถาน หรือสถานศึกษาไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร โดยวัดระยะจากขอบนอกสุดของอาคารที่ขอนอนัญญาตถึงแนวเขตที่ดินของสถานที่ดังกล่าว

๙. มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า ๑ คัน ต่อพื้นที่อาคาร ๔๐ ตารางเมตร เศษของ ๔๐ ตารางเมตร ให้คิดเป็น ๔๐ ตารางเมตร

๑๐. ที่พักมูลฝอย ต้องมีระยะห่างจากเขตที่ดินของผู้อื่นหรือถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และต้องมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหารไม่น้อยกว่า ๔ เมตร แต่ถ้าที่พักมูลฝอยมีขนาดความจุเกิน ๓ ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร และสามารถขนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

ข้อ ๓ ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ห้ามบุคคลใดดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ ให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๔ อาคารที่มีอยู่แล้วในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ ๒ ก่อนหรือในวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิดหรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อ ๒

ข้อ ๕ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยกิจการนั้นก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อกฎหมายนี้ไม่ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

โภคิน พลกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

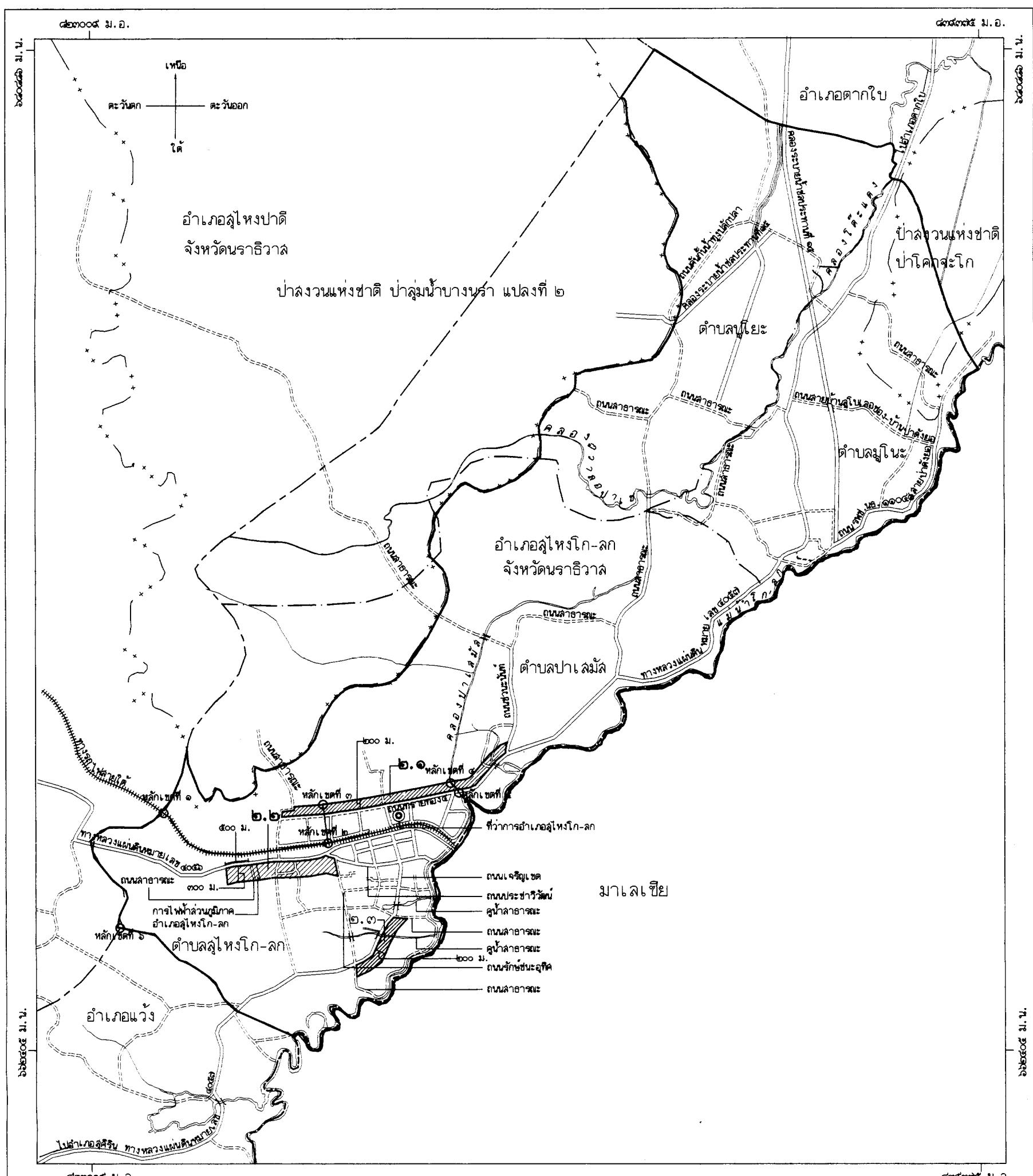
แผนที่ท้ายกฎกระทรวง

กําหนดคุณภาพห้ามก่อสร้าง ติดตามป้อง หรือรับสื่อสารการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท

ในศัพท์ภาษาส่วนใหญ่ที่ตั้งเรียกตามไปโดยเด่นชัด คือ ศัพท์ “ต่างด้าว” หมายความว่า “คนต่างด้าว” หรือ “คนต่างด้าว” ซึ่งเป็นคำที่มักจะใช้ในบริบททางการเมืองและทางการทูต แต่ในบริบททางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม คำว่า “ต่างด้าว” ยังคงมีความหมายที่กว้างขวางกว่านี้ ไม่ได้จำกัดแค่เชื้อชาติ แต่รวมถึงความเชื่อ ศาสนา และภูมิปัญญาที่แตกต่างกัน

ପ୍ରକାଶକ

มาตราส่วน ๑ : ๔๐,๐๐๐

၁၆၂

	บริเวณที่ ๑
	บริเวณที่ ๒
	เขตจังหวัด
	เขตอำเภอ
	เขตตำบล
	เขตเทศบาล
	แนวเขตปาสุงวันแห่งชาติ แนวเขตอุทยานแห่งชาติ
แนวเขตวนอุทยาน แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
	แนวเขตปาสุงน้ำตกตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี

- ทางหลวง ถนน ช่อง
 - ถนนสุกรังสี ศรีนันนอ่อน
 - ทางรถไฟ
 - สะพาน
 - เม่น้ำ คลอง ห้วย
 - ท่อเก็บน้ำ หนอง บึง
 - คลองลั่น้ำ
 - เส้นเข็มความสูง
 - ที่ก้าวกระโดด
 - เมตร

(นายสุรพล พงษ์ไวยพัฒน์)

ผู้อำนวยการสำนักความและระหว่างสถาบันฯ

8

R. L. Jones

(ພາວພະລັງ, ແກ້ວມາ)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางส่วนในท้องที่ ตำบลปูโยะ ตำบลลุมโนะ ตำบลปาสามัส และตำบลลสุไหงโ哥-ลอก อ่าเภอสุไหงโ哥-ลอก จังหวัดนราธิวาส ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งมีผลใช้บังคับดังต่อไปนี้ ๕ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นต้นมา แต่มาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการออกกฎหมายหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก และโดยที่สมควรห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในบริเวณดังกล่าวต่อไป เพื่อประโยชน์ในด้านการรักษาความภาพ สิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้